

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

‘રાજપાટ’ની જિંદગી, પૂરાઈને થાકી ગઈ ! માણસને છોડી, પીડા અર્થતંત્રને તાકી ગઈ ! એ આંકી ગઈ તાકત ફૂંકતા લખેડશંખોની - ઉપચાર કર્યા અનેક પણ મુક્ત પાકી ગઈ !

વાર્ષા ન વરે,
હોય જરૂરી સ્વભાવે -
ઈ હાર્યા વરે...

રૂપાળા નહીં -
ત્યો ! શોધી કાઢો કોઈ
‘પુઠ્ઠોતમ’

ચિંતન

*ચર્યા પૂર્વે પૂર્વજના વિચારો ચર્યાં દે અસુરનાભ્યર્વાચન !
ગવામશાનાં વચસથ વિષ્ણ ભગ વર્યઃ પૃથિવી નો દયાનુ !!*

ઉપરોક્ત શ્લોક અર્થવિદ્યામાંથી લેવામાં આવેલ છે. જે રાષ્ટ્રનું આપણા પૂર્વજોએ નિર્માણ કર્યું છે અને દેષોથી રક્ષા કરી છે તેના નિર્માણ માટે આપણે ત્યાગ કરવા અને બલિદાન આપવા તૈયાર રહીએ.

ફક્ત સીમાઓમાં બંધાયેલા ભૂમિના ટુકડાને રાષ્ટ્ર કહેવાતું નથી. એ તો તેમાં નિવાસ કરનારા નાગરિકોના શારીરિક, બૌદ્ધિક તથા આધ્યાત્મિક સ્તર અને ચારિત્ર્ય, આચરણ, વ્યવહાર વગેરેની સમગ્રતાનું નામ છે.

આપણા મનમાં રાષ્ટ્ર રક્ષા માટે ત્યાગ અને બલિદાનની ભાવના રહેવી જોઈએ. માનવી ત્યાગ અને બલિદાનની શ્રેષ્ઠ ભાવનાના બળે પોતાના સ્વાર્થભાવ ઉપર વિજય મેળવીને રાષ્ટ્રકલાનું યશસ્વી કામ પુર્ણ કરી શકે છે આપણે જો રાષ્ટ્રહિતને સરવૈપણી સમજીને પોતાના હિતોને પ્રસન્નતાથી છોડવા તત્પર થઈશું તો જ રાષ્ટ્રભક્ષામાંથી મુક્ત થઈ શકાશે.

સુવિચાર

- વિના અગ્નિએ બાળનાર ત્રણ - કોષ, કપૂત અને કલેશ - ધર્મલોક
- પાપભીતિ અને પ્રભુપ્રીતિ મોક્ષ સુધી પહોંચાડે છે - આમસૂત્ર
- નિયમથી ચાલે એને નિયતિ પણ નમે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
- ધર્મનું પ્રત્યક્ષ ફળ-સુખમાં લીન થવા ન દે, દુઃખમાં દીન થવા ન દે - મોરારી જાણી
- તમે પરિવર્તનથી ડરો છો, જેથી જગતમાં પરિવર્તન અટકવાનું નથી - સ્વેચ્છા જહોનસન
- જો તમે તમારા ખુદ સાથે ન હોવ તો તમે એકલા છો - ફિલ મેક્ગો
- આજનું ઔષધ : રોજ રાતે સોપારી જેટલી મેથી પાણીમાં પલાળી રાખવી. સવારે તેને હાથેથી મસળીને ગાળી લઈને તે પાણી પીવાથી ડાયાબિટીસમાં ફેર પડે છે. (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

ગુરુકુળમાં સંસ્કૃત ભાષાવતી શિક્ષિકા એના બંને સંતાનોને ઉત્તમ શિક્ષણ અને સંસ્કાર આપવાનો પ્રયત્ન કરતી હતી. પતિનું અકાળ અવસાન થયું હોવાથી તે આર્થિક ભીંસમાં રહેતી પણ કોઈની સામે હાથ લાંબો ન કરતી. ગુરુકુળના સંચાલકને તેણીની દાય આવી. તેઓ તેમને મળવા ધરે ગયા અને કહ્યું, ‘આપ સ્વામિનામી છો એનો મને પૂરેપૂરો ખ્યાલ છે. આપને બે બાળકોને ઉછરવામાં તકલીફ પણ પડતી હશે એમના શિક્ષણ માટે મારી મદદનો સ્વીકાર કરશો.’ શિક્ષિકાએ કહ્યું, ‘આપને કોણ કહ્યું કે હું એટલી ગરીબ છું કે મારા સંતાનોને શિક્ષણ પણ આપી શકું તેમ નથી? ખરેખર તો મારી પાસે જેટલી સંપત્તિ છે, એટલી તો કોઈની પાસે નહીં હોય !’ એટલું કહી તેણે પોતાના બંને પુત્રોને બોલાવ્યા. બંને પુત્રો એ માતાને વંદન કર્યા અને આગતુક વડીલાના ચરણ સ્પર્શ કર્યા અને નમ્રભાવે પૂછ્યું, ‘આપે અમને શું કારણથી બોલાવ્યા?’ સંચાલક તો બંને બાળકોના વિનય અને સંસ્કારિતા જોઈને સ્તબ્ધ થઈ ગયા ત્યારે શિક્ષિકાએ કહ્યું, ‘જુઓ, આ બંને પુત્રો છે મારી સંપત્તિ’ સંચાલકે કહ્યું, ‘આપ સાચુ કહો છો જેમના સંતાનો સંસ્કારી અને ગુણવાન છે તેઓ ક્યારેય ગરીબ નથી હોતા.’ શિક્ષિકાએ સંચાલકને કહ્યું, ‘મહાશય, આપને જે રકમ મારા સંતાનોના શિક્ષણ માટે આપવા આવ્યા હતા. તે હવે અનાથ બાળકોના શિક્ષક માટે વાપરજો.’ સંચાલકે શિક્ષિકાને મનોમન વંદન કરી વિદાય લીધી.

ભૂપેન્દ્રસિંહની સરકારમાં અનિવાર્યતા છે

ગુજરાત સરકાર માટે કોરોનાકાળમાં જ વધુ એક શિરોવેદના સરજાઈ છે. ગુજરાત સરકારના મંત્રીમંડળના સૌથી સિનિયર મંત્રી ભૂપેન્દ્રસિંહ યુગસમાની યૂંટણી સામે એમના કોંગ્રેસી પ્રતિસ્પર્ધી દ્વારા હાઈકોર્ટમાં રીટ પીટીશન કરાયેલી જેમાં યૂંટણીમાં ભાજપના વગદાર ઉમેદવાર દ્વારા ગેરરીતિઓ કરવાઈ હોવાના આક્ષેપો કરાયા હતા. મુખ્ય મુદ્દો ટપાલ દ્વારા આવેલા મતો રદ કરાયા તેની સંખ્યા વિજેતા ઉમેદવાર પાતળી બહુમતીથી જીત્યા એ કરતાં વધુ હોવાનો હતો. બેલેટ દ્વારા આવેલ મતપત્રોની ઈલેક્ટ્રોનિક મશીનથી અપાયેલ મતો પહેલાં ગણતરી કરવી જોઈએ એને બદલે પાછળથી કરાઈ તેમાં ભાજપના ઉમેદવારની તરફેણમાં યૂંટણી અધિકારીએ પક્ષપાતભર્યું વલણ અપનાવ્યું હોવાના આક્ષેપ સહિતના ઘણા બધા વાંધા હાઈકોર્ટ માન્ય રાખતા ધોળકા વિધાનસભાની યૂંટણી રદ કરાઈ હતી. વરિષ્ઠ ક્રેબિનેટ મંત્રી માટે આ યુદ્ધોદ્દેશનો મુદ્દો બની ગયો હતો. રાજ્યના મુખ્યમંત્રી અને નાયબ મુખ્યમંત્રી ઉપરાંત પાર્ટીના રાજ્ય અને કેન્દ્રીય એકમો માટે પણ નામોશી જેવી પરિસ્થિતિ સરજાઈ હતી. એક તરફ કેન્દ્ર અને રાજ્યની ભાજપ સરકાર કોરોના સંકટ સામે નિર્ણાયક લડત આપી રહી હતી ત્યારે જ, શ્રદ્ધા ટાણે સાપુની નીકળ્યા જેવું થયું હતું. આવી વિકટ સ્થિતિમાં સ્વાભાવિક રીતે જ સત્તાધારી પાર્ટી પાસે વરિષ્ઠ મંત્રીને સર્વોચ્ચ અદાલતમાંથી તત્કાળ સ્ટે મેળવી લેવાની ભલામણ કર્યા સિવાય બીજી વિકલ્પ નહોતો. હાઈકોર્ટ યૂંટણી રદ કરતાંની સાથે ભૂપેન્દ્રસિંહજી ધારાસભ્ય ન જ રહે; એમણે નેતૃત્વના ધોરણે મંત્રીપદેથી રાજીનામું જ આપવું પડે. એમના સદનસીબે સુપ્રીમ કોર્ટ તાર્કિક સ્ટે આપી ભૂપેન્દ્રસિંહ યુગસમાને તેમજ પાર્ટીને નામોશીમાંથી ઉગારી લીધાં છે. હવે સુપ્રીમ કોર્ટમાં નિરંતરે પોતાની દાદ રજૂ કરવાની એમને માન્યગણે. અણી સુપ્રીમ કોર્ટ વરસ જીવે એ કહેવત મુજબ વરિષ્ઠ મંત્રીને હાલ પૂરતં જીવનદાન મળી ગયું છે. કોંગ્રેસના પરાજિત અને નાયબ મુખ્યમંત્રી ઉપરાંત પાર્ટીના રાજ્ય અને કેન્દ્રીય એકમો માટે પણ નામોશી જેવી

ત્યારે બેઉ પક્ષોએ માન્ય રાખવો પડશે. પૂર્વ કેન્દ્રીય મંત્રી અને સુપ્રીમ કોર્ટના સિનિયર ધારાશાસ્ત્રી કપિલ સિબલે ભૂપેન્દ્રસિંહ યુગસમાને સ્ટે ન મળે એ માટે ઘણી દલીલો કર્યાં છતાં યુગસમાને સ્ટે ઓર્ડર મળ્યો છે, એથી એમને ‘સત્યને પરેશાન કરી શકાય છે, પરાજિત નહીં’ એવું લાગ્યું છે. યુકાદો પ્રતિકૂળ આવશે તો આ જ શબ્દો કોંગ્રેસી નેતાઓ ઉચ્ચારશે. એટલું ચોક્કસ કે ભાજપના વર્તમાન મંત્રીમંડળમાં ભૂપેન્દ્રસિંહ યુગસમા એક એવું સાલસ ભૂપેન્દ્રસિંહજી જેને પાર્ટીલાઈનની બહાર પણ સદ્ભાવની નજરે જોવામાં આવે છે. એમની સંસ્કારિતા, જન્મજાત ખાનદાની અને સિનિયોરિટીને કારણે તેઓ ભાજપ વિરોધી વર્તણૂકમાં પણ સજજન રાજનેતા તરીકેનાં માનપના ધરાવે છે. મૂળ શંકરસિંહ વાઘેલાની નજીક ગણાયા આ ક્ષત્રિય નેતાએ, એમના પ્રિય નેતાએ પાર્ટી સામે બળવો કર્યો છતાં પાર્ટીને વળગી રહેવામાં જ શ્રેય માન્યું હતું. એમને કેશુભાઈ પટેલ અને સુરેશભાઈ

તંત્રીસ્થાનેથી...

હવે સંસારમાં આશ્રમ ઊભો થઈ શકે એવું છે!

એક આશ્રમમાં સાધુ મહારાજની લંગોટ ઉદર કાપી ગયો. તે જોઈ કોઈ ભક્તને સલાહ આપી : ‘મા’રાજ બિલાડી પાળો, ઉદર નહીં આવે. સાધુએ બિલાડી પાળી. પછી બિલાડીના દૂધ માટે ગાય પાળી. પણ ખરો પ્રશ્ન હવે થયો. સાધુને ફાવે નહીં તે ગાય દોહવા જાય કોણ ?? વળી કોઈ અંધભક્તને નમ્રભાવે જણાવ્યું : ‘ગાય દોહવા મા’રાજ બાઈ જોઈએ..!’ પછીતો બોલ પછા આવી અને આશ્રમમાં એક નવો ‘સંસાર’ ઊભો થયો !

આપણે ત્યાં ધાર્મિક આશ્રમનું ભારે મહત્વ છે. આશ્રમનો એક અર્થ છે: સાધુનો નિવાસ. જ્યાં સાધુની સોડમ પ્રસરતી હોય. તદ્દન સાદગીમાં રહી, ન્યૂનમત જરૂરિયાતથી જીવાતું તપોવન હોય. આપણે ત્યાં સારા, સાત્વિક, સેવાભાવી આશ્રમો છે. અને એવા વૈભવી આશ્રમોની પણ બોલબાલા છે. પણ આ સમયમાં, સંસારમાં આશ્રમ ઊભો કરવાની ભરપૂર શક્યતાઓ સમર્થવી છે. હા, કેશ કર્તન કલાકારના અભાવે વધી રહેલા કેશ બાવા-સાધુ થવામાં સહાયતા કરે એવું છે. પણ અહીં જુદો સંદર્ભ છે. જેમ વ્યક્તિનો પ્રેમ જરાય ઓછો હોતો નથી પણ આપણી અપેક્ષાઓ વધી ગઈ હોય છે. એમ આ સાધુના જેમ ધારી-અણધારી અપેક્ષાઓ, જરૂરિયાતો વધતી જાય ને પછી લંગોટી જ સાવ ગોણ બની જાય !

હા, અપેક્ષાઓ પૂરી થાયતો મનભરી માણવાની નહિતર, પસ્તાયેલી પ્રેમિકા જ મને ટાળવાની !

આપણે જીવનના એક નવતર, વણખેડાયેલા ખેતરમાં પગ મૂકી રહ્યા છીએ. આર્થિકતા, માનસિકતા અને સામાજિકતા બદલાઈ રહી છે. જુઓ, મરણ અને પરણના પ્રસંગોની રિત-રસમ બદલાઈ ગઈ. ટૂંકમાં, અકલ્પનીય બદલાવ આવ્યો છે. પણ આ બધાની વચ્ચે જીવલેણ જરૂરિયાતો બદલાઈ છે ખરી ? સુજાજને શાંતચિતે વિચારવું ઘટે. બાકી એનાલિસીસ કરવા બેસીએ તો પેરાલિસીસ થઈ જાય એવું છે. પણ આ મહા મારીના લીધે આકરા પગલાં લેવાયા... સોજિંદી જરૂરિયાતમાં

આરપાર
રાઘવજી માહડ

કાપ, પાબંધી આવે તે સમજાય છે. છતાં ઘેરનું ઘેરનું મારી ખરીદીની છૂટછાટના સમયે પડાપડી કરવામાં જરાય પાછા પડતા નથી... માનવ સ્વભાવ છે, આપણે રહી જવા ન જોઈએ ! થાય કે, આંખો બગડે તો ચશમાં ખરીદી શકાય, પણ દ્રષ્ટી ખરીદી શકાતી નથી.

અહીં જરૂરિયાતો રાજકુવરી માફક રાત-દિવસ વધતી જ રહી. કારણ કે સામે હડીલી રાજરાણી જેવી ખરીદશક્તિ ઊભી રહી હતી ! ભલે, ખરીદી માટે ખિસ્સું છલોછલ ભર્યું હોય પણ તેનાથી સુખ-શાંતિ ક્યારેય ખરીદી શકાતા નથી.

ઘરમાં સાથે છીએ, સુરક્ષિત છીએ. તેથી ઘર આશ્રમથી જરાય કમ નથી. મેળવીને માણીએ અથવા મનગમતું મળે તે સુખ કહેવાય. પણ જે હાલ તેમાંથી જે મળે તે આનંદ. નહિતર સાધુ-મહારાજના જેમ એક પછી એક આવતું, ઉમેરાતું રહેશે ને... ઘર ભરાતું, ઉભરાતું રહેશે. પછી ક્યાંક એવું ન બને કે, સંસારની સઘળી માયા વચ્ચે પોતીકા સુખને જાણવાનું ને માણવાનું જ ભૂલી જઈએ !

છલ્લે :
આમ જુઓ તો ‘મોત’ના બે અક્ષર છે અને ગણ અક્ષર છે ‘જિંદગી’ ના... વચ્ચે ‘પ્રેમ’ના અઢી અક્ષરના પાસવર્ડથી જગતને જીતવાનું છે અને સૌના સાથે પ્રેમથી જીવવાનું !
- raghavjimadhad.blogspot.com

ભારત અને ગુજરાતના કોરોના વૉરીયર્સ

વિશ્વભરમાં છેલ્લા ચારેક મહિનાથી ‘‘કોરોના વાયરસ’’ હાહાકાર મચાવી રહ્યો છે. વિશ્વના અનેક દેશોને છિપ્તભિન્ન કરીને આ કોરોના કાળદેવતા સાબિત થઈ રહ્યો છે. પરંતુ આ વાયરસ સામે અત્યાર સુધી હિંમતથી લડવામાં એક માત્ર દેશ ભારત સફળ રહ્યો છે. કેમ કે આપણા લોકવાહિલા વડાપ્રધાનશ્રી નરેન્દ્ર મોદીની દૂરદેશિને કારણે કોરોનાના આરંભકાળમાં જ આખા વિશાળ દેશના અર્થતંત્રને પરવા કર્યા વિના પ્રજાંતની, એમના જીવની પરવા કરીને લોકડાઉન કરીને કોરોનાને કંટ્રોલમાં રાખ્યો છે.

જો કે હું કોરોનાને કાળ નથી પણ વૈશ્વિક ક્રાંતિ કહું છું, કેમ કે જ્યારે જ્યારે ક્રાંતિ થઈ છે ત્યારે ત્યારે વૈશ્વિક શાંતિ પણ સ્થપાઈ છે. સત્ય અને ધર્મની સ્થાપના પણ થઈ છે. આ કોરોના મહાકુદ છે. દુનિયાએ પ્રથમવાર જોયું કે આ યુદ્ધ બંદૂક, બોમ્બ, ટેન્ક, જહાજ, મિસાઈલ કે પરમાણુ હથિયારથી નથી બેલાતું. પણ એક સાવ સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ નહીં દેખાતા વિષાણુ દુરુમનની સામે ખેલાઈ રહ્યું છે. અને આ દુરુમન એવો છે કે જેને કોઈપણ રીતે મારી પણ શકાતો નથી. માર અનાથી બચી શકાય છે. એ જ એનો એક માત્ર ઈલાજ છે. જે આપણને ડોક્ટરસંભાવી શકે છે. આ કોરોના વિશ્વયુદ્ધમાં ચીન (કુહાન) અમેરિકા, ઈટલી, સ્પેન, ફ્રાન્સ, બ્રિટન કે વિશ્વના બીજા જેટલા દેશોની શક્તિ છે તે આપણે સૌ જાણીએ જ છીએ. પણ આપણા ભારતની અને ખાસ કરીને ગુજરાતની સ્થિતિ... આ મહાયુદ્ધમાં ગુજરાતના – ગુજરાતના વૉરિયર્સની ભૂમિકા કેવી છે અને હવે કેવી રહેશે. એ સૌથી મહત્વની બાબત છે.

સમગ્ર વિશ્વની જેમ ભારતને ગુજરાત માટે આ કોરોના મહાવિશ્વયુદ્ધ પહેલીવાર અચાનક ક્રોઈપણ જાતની સુખના વિના સામે આવી ગયું છે. અને છતાંય વિશ્વમાં આપણે હજી સુધી કોરોનાને કન્ટ્રોલમાં રાખી શક્યા છીએ. જે વિસ્ફોટ અન્ય દેશોમાં થયો છે તેને વિસ્ફોટ હજી ભારતમાં કે ગુજરાતમાં થી થયો. એના કારણોમાં સૌ પ્રથમ સરકારી વ્યવસ્થા અને આયોજન, ડોક્ટરસં, નર્સ, અને પોલીસ વ્યવસ્થાનો મુખ્ય ફાળો છે.

આ કોરોના મહાયુદ્ધ એવું છે કે જેને શરૂનો નહીં પણ શરૂનો સમજણથી, સુચોચ શાસનની સહાયથી જીતી શકાય છે. જેના મુખ્ય યોદ્ધાઓ સરહદ પર દેશની રક્ષા કરતા સૈનિક જવાનો નહીં પણ સરકારી હોસ્પિટલોમાં ફરજ બજાવતા ડોક્ટરસં, નર્સિસ તથ તેમનો સંપૂર્ણ સ્ટાફ છે, આખા પોલીસબાતાના, હોમગાર્ડના

અધિકારીઓ, જવાનો છે, દેશની અને ગુજરાતની લેબોરેટરીઓમાં કોરોનાની દવાનું સંશોધન કરતા તમામ વૈજ્ઞાનિકો છે. તમામ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનના કમિશનરો, અધિકારીઓ, સ્ટાફ અને સફાઈ કર્મચારીઓ આ મહામારી મહાયુદ્ધના સાચા યોદ્ધાઓ છે.

દુનિયાના બીજા દેશોમાં તો સરકારી હોસ્પિટલોની, તેમના ડોક્ટરસંની સરખામણીમાં આપણી સરકારી હોસ્પિટલોની અને સરકારી ડોક્ટરસંની સારવાર સાવ ગરીબ અને સાવ મહાયુદ્ધના લોકો સિવાય કોઈ પસંદ કરતું નથી. આરોગ્ય અને પોલીસબાતાની છવિ આપણે ત્યાં ગૌરવ લેવા જેવી નહોતી, લોકોમાં નકારાત્મકતા ખૂબ હતી. પરંતુ આ કોરોના મહાયુદ્ધ સાબિત કરી આપ્યું કે વિશ્વ આખામાં આપણી સરકારી હોસ્પિટલો, સરકારી ડોક્ટરસં, નર્સિસ, સમગ્ર પોલીસ ડિપાર્ટમેન્ટની ક્રામગીરી સૌથી ઉત્તમ છે.

સરહદ ઉપરના જાંબા જવાનોના હાથમાં દુરુમનો સામે લડવા અન્યાયનિક સાધનો છે. સામે દુરુમનો દેખાય પણ છે, ક્યા. કેવી રીતે, ક્યારે હુમલો કરવો એની યોજના હોય છે. એટલે જ સરહદ પરનું મેનું ભયાનક યુદ્ધ જીતવું સહેલું છે. પણ આ મહામારીના મહાયુદ્ધમાં દુરુમન જ અદૃશ્ય છે. એને કોઈ રીતે મારી શકાય એવું કોઈ હથિયાર કે સાધન કે દવા કે રસી... કશું જ નથી. અને હજી શોધાયું પણ નથી. અને આમ મહાભયાનક યુદ્ધમાં જે જે લોકો ફસાયા છે. જેને કોરોનાએ ઝપટમાં લીધા છે. એને યોચની રીતે સારવાર આપીને હજારો લાખોના જીવ ડોક્ટરસં – નર્સિસ બચાવી રહ્યા છે. અને પોલીસ જવાનો સૌને ઘરમાં રાખીને આપણને કોરોનાની જાળમાં ફસાતા અટકાવી રહ્યા છે.

આજે ડોક્ટરસં – નર્સિસ દિવસ રાત જોયા વિના પોતાની જાનના જોખમે લોકોની સારવાર કરી રહ્યા છે. આપણને થશે કે એમાં શું થયું? એ તો એમની ફરજ બજાવે છે. પરંતુ તેઓ ધારે તો કોઈપણ બહાને આ ફરજભરી છટકી અથવા મૂકત થઈ શકે છે પરંતુ એવું કર્યા વિના સતત રાત દિવસ લોકોની સેવા કરી રહ્યા છે. પોતાનાથી આ સંક્રમણ ઘરમાં ના ફેલાવે તે માટે તેઓ હોસ્પિટલમાં, ક્યારેક પોતાની કમરમાં, ઘરના વરંડામાં, હોટેલોમાં કે સરકારી આવાસોમાં સૂઈ રહે છે. આવી ટપ

ડિગ્રીની ગરમીમાં આપણે ઘરમાં એક ખાદીનો સદરો પણ નથી પહેરી શકતા ત્યારે આ કોરોના વૉરિયર્સ ડોક્ટર, નર્સ આખા શરીરે કપડોની ઉપર બે પડવા વાળું વાસ્તિકનું કવચ, માસ્ક, પહેરી આખા શરીરને ઢાંકી લેવું પડે છે. હાથ, મોનાક, કાન, આંખ... બધું જ વાસ્તિકની અંદર. અને એ પણ દસ દસ – બાર બાર કલાકો સુધી. વિચારી જુઓ એમની શું હાલત થતી હશે? વળી એમની સામે કોરોનાની અને કે દર્દીઓ મુનુ પામતા હશે ત્યારે આ બધું એમની નજર સામે બનતું જોઈને એમની મનોદશા કેવી હશે? આપણે તો ઘરમાં બેઠાં બેઠાં ટી.વી. ન્યૂઝ જોઈને પણ વિચારતે થઈ જઈએ છીએ. તે આ ડોક્ટરસં અને નર્સ સામે રોજ કેટલા દર્દીઓ મુનુ પામતા હશે અને છોજાંબો બીજે દિવસે જાતે જ માનસિક રીતે મજબૂત બનીને હોસ્પિટલ દર્દીની સેવામાં હાજર. આપણને તો લોકડાઉન અને આપણા જ ઘરમાં પરિવાર સાથે, એ.સી. રૂમમાં ટી.વી. પર ફિલ્મો, રામાયણ કે મહાભારત કે ચાલકથા જેવી સુંદર સિરીયલો જોઈને દિવસો પસાર કરવાના જોય નથી ગમતું જ્યારે આ કોરોના યોદ્ધાઓ તો દેવદૂત બનીને અસંખ્ય લોકોના જીવ બચાવે છે. અને હવે તો આ ડોક્ટરસં – નર્સિસની ટીમો ઘેર ઘેર જઈને પણ લોકોને સંક્રમિત થતા બચાવે છે. એમની ઉપર હુમલાઓ થાય છે, પથ્થરો ફેંકવામાં આવે છે, શું ફેંકવામાં આવે છે. બિભ્લસ ચેપાળા કરવામાં આવે છે હવામાં આયોદ્યો. ‘‘ હું દેવદૂત, તેઓને માફ કરજે, તેઓ જાણતા નથી કે તેઓ શું કરી રહ્યા છે. ’’ એમ વિચારીને પોતાની ફરજ નિષ્ઠા પૂર્વક નિભાવે છે. તેઓ પોતાના અનેક પ્રશ્નો બાજુએ રાખીને આ ડોક્ટરસં – નર્સિસ આ મહામારીના મહાયુદ્ધમાં ગુજરાતને, દેશને જીત આપવા સમર્થ મહેનત કરી રહ્યા છે. આ મહામારીના મહાયુદ્ધમાં સૌથી મોટી ને જોખમી કામગીરી મીડિયાએ

મોરપીંછના રંગ
ડૉ. કનેયાલાલ ભટ્ટ

‘‘ મેરે હાલાત એસે હે કી મે કુછ કર નહી શકતા... ’’ આવા ફરી કટોકટી કે વિચારો બનાવવાનો સમય કદાચ આ તમે વાંચતાં હશો એના એકાદ દિવસમાં પૂરો થવામાં છે. બોલે તો લોકડાઉન કરીબ કરીબ ખતમ હોને કો રે...! એટલિસ્ટ અત્યારે એવું લાગી તો રહ્યું છે કે ૧૮ મે થી દેશ અને રાજ્યમાં લોકડાઉન ભલે સંપૂર્ણ નહીં તો પણ અમુક અંશે હટાવી લેવામાં આવશે જો કે એક હકીકત છે કે લોકડાઉન હટશે પણ રિસ્કીશન નહીં...! જી હા ખુદ વડાપ્રધાને પણ પોતાના રાષ્ટ્રજોગ પ્રવચનમાં કહ્યું છે એમ લોકડાઉન-૪ જરા નવા રૂપરંગે ને આરંભીએ તો પણ આપણને પોતાના ઈલ્લા રાષ્ટ્રજોગ પ્રવચનમાં જે ‘ આત્મનિર્ભર ’ શબ્દ વાપર્યો છે એના પર ભલે ગમે એટલા મિમ્સ બનાવો પણ આ શબ્દ અને એની પાછળની ભાવના હર એક હિંદુસ્તાનીએ સમજવા જેવી છે. ખેર એના પર ફરી ક્યારેક !!

‘ લોકડાઉન પછી શું? ’ ની ચર્ચાઓ દેશ અને દુનિયાભરમાં ચાલી રહી છે અને બિલિવ મી બધે લગભગ સરખી જ ચાલી રહી છે. ખાસ તો લોકડાઉન પછીની દુનિયા વિષે કોઈ મતમતાંતર નથી જ. એક હકીકત છે કે લોકડાઉન પહેલાની દુનિયા અને લોકડાઉન પછીની દુનિયામાં ઘણોબધો ફરક રહેવાનો. વિશેષજા ભલે લોકડાઉન અને કોરોનાને સંકળવેલા આર્થિક નુકશાનો વિષે ચર્ચા કરતાં હોય પણ એક વાત સત્ય છે કે કોરોનાએ આપણું ઘણું બધું બદલાવી નાખ્યું છે અને જે હજુ સુધી નહીં બદલાયું હોય અને લાઈફ આફ્ટર લોકડાઉન બદલી નાખશે. વાત અહીં લોકડાઉનને લીધે ‘ આત્મનિર્ભર ’ બનીને શીખી ગયેલા ઘરના કામકાજ કે સફળ-અસફળ રસોઈના અખતરાઓની નથી થતી પણ વાત અહિંયાં કોરોના અને લોકડાઉને એક વ્યાપક રીતે પાડેલી સામાજિક અસરો અને આપણી રહેણી-કરણીમાં એને લીધે આવી ગયેલા કે આવનારા પરિવર્તનો વિષે કરવી છે. લોકડાઉનના એકાંતવાસી જેવા ‘ બિગ બોસ ’ સમયે આપણને ઘણી બધી વસ્તુઓ વિષે નવેસરથી વિચારતા કરી દીધા છે એ હકીકત છે.

કોરોના એ સાબિત કરી દીધું છે કે વીધ પીપલ બિનજરૂરી ચીજવસ્તુઓમાં

લાઈફ આફ્ટર લોકડાઉન...!

રૂમિયા બહુ વેડકતા હતા. લોકડાઉનના લગભગ બે’ક મહિના બમુંડા-ટીશટ કે ગાઉન-નાઈટરૂમમાં કાઢ્યા પછી આપણને ચોક્કસ એક વસ્તુ સમજાઈ ગઈ છે જે જીવવા માટેની જરૂરિયાતો આપણે ધારીએ છીએ એટલી બધી નથી હોતી. કદાચ લોકડાઉન પછી આપણે બિનજરૂરી વસ્તુઓના કિંજલ બર્ચા પર રોક લગાવતા શીખી જઈશું. મોલ કે શોપિંગમાં ના જોઈતી ચીજ પણ ડિસ્કાઉન્ટ કે સેલના નામે ઘરભેગી કરવાની આપણી ટેવ પર કદાચ અંકુશ લાગશે. લોકડાઉને પૈસાની સહી છે અને નથી એ બંને વસ્તુ સાબિત કરી બતાવી છે. ફરીથી લોકો બચત તરફ વળશે અને ખોટા ખર્ચાઓ પર કાપ મૂકશે એવું લાગે છે. અત્યારે સુધી આપણે ‘ હેલ્થ ઈઝ વેલ્થ ’ એમ કરોડો વાર સાંભળેવું પણ વેલ્થ ભેગી કરવામાં આપણે હેલ્થ પ્રત્યે બેદરકાર થતાં ગયા. કોરોનાકાળમાં આપણને આપણે હેલ્થ પ્રત્યે બેદરકાર થતાં ગયા. હવે મારગ સાચી વાત એ છે કે હેલ્થ સોલિડ હોવી જરૂરી છે, જો હેલ્થ ટાનના હશે તો જ જીવ જીવ્યા અને જો એ હાલકોલક તો વેલ્થ ય કાઈ કામની નહીં !! !!. ઈમ્યુનિટી શબ્દ હવે તો વેલ્થ હવે તો હરકેને ગોખાઈ ગયો છે પણ વેલ્થના ચકકરમાં કે કમાવાના ચકકરમાં આપણે અનેક રોગોને આમંત્રણ આપી બેઠા છીએ. કોરોનાના કપરા કાળને કદાચ સૌથી શ્રેષ્ઠ પદાર્થપાક મારી દ્રષ્ટિએ કોઈ હોય તો એ છે લોકોમાં આવેલી હેલ્થ પ્રત્યેની ‘ સમજ ’. ‘ પહેલું સુખ તે જાતે નર્ચા ’ એ હવે સાથક થશે એવું લાગે છે.

હેલ્થ-વેલ્થ જેવું જ આયુર્વેદનું થયું. કોરોનોની સારવાર કરતાં ડોક્ટરોએ પણ કબૂલ્યું છે કે કોરોનાના ઘણા દર્દીઓ પર હોમિયોપેથી-આયુર્વેદનો સફળ

ઉપચાર કરાયો છે. ખર્ચાળ એલોપેથિક સારવાર કરવાવા કરતાં ઉકાળા, સુંદ ના પ્રયોગો, ચ્યવનપ્રાશ, આયુર્વેદિક દવાઓ હવે પછીથી આપણાં જીવનના અંગ બની જવાના એ નક્કી છે અને એ જરૂરી પણ છે. વડાપ્રધાને ‘ સ્વચ્છ ભારત ’ શરૂ કર્યું એને તો પાંચેક વર્ષથી વધુ સમય થઈ ગયાઓ પણ અબ જા કે આપણે સ્વચ્છતા વિષે જાગૃત થયા અને એ પણ ડુટુ કોરોના !!! આપણી, ઘરની અને આસપાસની સફાઈ હવે નિયમિત રાખવી પડશે. હાઈજિન બાબતમાં આમય આપણે છેલ્લી પાટલીએ જ કાઈ શકાય એવામાં માસ્ક વગર બહાર નહીં નિકળવાનું, હાથ ધોયા કરવાનું અને સામાજિક અંતર રાખવાનું કઠિન તો લાગશે પણ લાઈફ આફ્ટર લોકડાઉનમાં આ સ્વચ્છતાવાળો અધ્યાય ફરજિયાત છે અને એને ફોલો તો કરવો જ પડશે. સામાજિક અંતર બોલે તો ‘ સોશિયલ ડિસ્ટન્સ ’ પરથી યાદ આવ્યું કે લોકડાઉન પછીના ગાળામાં અને કોરોનોનો કહેર હજુ જારી રહેવાનો જ છે એવા સમયે આપણી સામાજિક મિલન-મુલાકાતોમાં પણ બદલાવ આવશે. હવે ‘ અહીથી નીકળતો હતો તો થયું કે મળતો જાવ ’ કે ‘ આજે રવિવાર છે તો થયું લાવ માસીને ઘરે આંટો મારી લઉં ’ કે ‘ હેન્ડ કિટલીએ યા પીએ ’ એવી લકઝરી હવે ભૂતકાળ થઈ જવાની (એટલિસ્ટ ફોર એ સિક્સ મન્થ). હાથ

મિલાવવાની જગ્યાએ ‘ નમસ્તે ’ અને ભેટવાની બદલે દૂરથી સલામ તો ચલણમાં આવી જ ગયું છે પણ ભીડભાડવાળી જગ્યાએ જવાનું ટાળવું કે જેવું જ પડે ત્યાં એક સલામત અંતરે ઊભા રહેવું જેવી બાબતો જીવનમાં વણી લેવી પડશે. આવું જ કાઈક બજારો ખોરકને લાગુ પડે છે. પિઝા – સમોસા-ભવે કે બીજી વાનગીઓ બાબત લોકડાઉન દરમ્યાન આત્મનિર્ભર બની ગયેલા આપણે એક વાત તો સમજ્યા કે જઈ કે બજાર ખોરક ના ખાઈએ તો કાઈ તૃટી નથી પડતું. લાગે છે કે લોકડાઉન પછી જક ફૂડ કે બજાર ફૂડ પ્રત્યે લોકોનો નર્ગરિયો થોડા અંશે બદલાઈ તો જવાનો છે.

કહેવાય છે કે કોઈ પણ આદત છોડવા ૨ ૧ દિવસ કાફી છે જ્યારે અહિંયાં તો એથી વધારે સમય હતો એનાથી ઘણા કેસમાં એવું બન્યું કે નશો (પાન-બીડી-નમા-કુ-દારૂ) છૂટી ગયો. લોકડાઉન પછીની લાઈફમાં આ પણ એક સારો સંકેત છે. બીજો સારો સંકેત એ પણ રહ્યો કે પરિવાર ભાવના વધુ મજબૂત થઈ. ગામડા છોડીને શહેરોમાં કમાવા ગયેલા ફરી ગામડે પાછા ગયા (ભલે ટે